

تأثیر عوامل کالبدی محیط بر افزایش حس تعلق به مکان در طراحی مجتمع‌های مسکونی ویژه افراد دارای معلولیت

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۲/۰۲

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۲/۲۸

کد مقاله: ۹۰۲۸۲

اسعد رسول‌زاده^{۱*}، مهدی سیدالماسی^۲

چکیده

با توسعه روزافزون زندگی شهری، فرآیند پیشرفت شهرها متمایل به رنگ باختن انسان و ویژگی‌های او در طراحی گشته است؛ و این موضوع در رابطه با طراحی‌های ویژه افراد دارای معلولیت بیشتر به چشم می‌خورد. براین اساس، صاحب‌نظران در علوم معماری و شهرسازی، در پی خلق فضاهایی برآمدند تا بتوانند فضایی شایسته و درخور استفاده‌کنندگان این محیط‌ها طراحی کنند؛ و این امر ممکن نبود جز با بهره‌مندی از ایجاد حس تعلق به مکان که در ارتقاء کیفیت محیط‌های شهری و فضاهای مسکونی نقش بسیار مهمی ایفا می‌کرد. در این بین، عوامل کالبدی محیط به عنوان یکی از عناصر مطرح در ادراک حس تعلق به مکان از طریق همسازی و قابلیت تامین نیازهای انسان، مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در پژوهش حاضر نیز، تلاش بر آن است تا بتوان با استفاده از عوامل کالبدی محیط در طراحی مجتمع‌های مسکونی ویژه معلولین، حس تعلق به مکان را در این افراد افزایش داد. از این رو، با بهره‌مندی از روش کیفی، به تحقیق و بررسی موضوع پرداخته و راهکارهایی در جهت نیل به افزایش ادراک حس تعلق به مکان ارائه می‌شود.

واژگان کلیدی: معلولیت، مکان، حس تعلق به مکان، عوامل کالبدی محیط، مجتمع مسکونی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری موسسه آموزش عالی اسوه معاصر تبریز - ایران (مسئول مکاتبات)

gold.plan@yahoo.com

۲- استادیار موسسه آموزش عالی اسوه معاصر تبریز - ایران